

DUBROVAČKE LJETNE IGRE Gostovanje jednog od najpoznatijih zborova svijeta

Ovi čudesni dječaci kao da su stigli ravno iz pjevačkog Hogwarta

DUGA POVJEST Zbor Kraljevskog koledža iz Cambridgea predstavio je pod vodstvom maestra Stephena Cleoburyja tradiciju koja uspješno traje već pet i pol stoljeća

Branimir Pofuk/VLM
branimir.pofuk@vecernji.net

"Je li ispravno reći da vi i vaš zbor predstavljate pet i pol stoljeća neprekinute pjevačke tradicije i prakse?", pitao sam poslije koncerta u Kneževu dvoru dirigenta i glazbenog direktora Zbora Kraljevskog koledža iz Cambridgea.

Dječaci kao soprani

Maestro Stephen Cleobury vrlo je skromno odgovorio: "Pa, više-manje da, ali imali smo nekoliko godina prekida u vrijeme Olivera Cromwella." Nemilosrdni vojskovođa i utemeljitelj Commonwealtha, nakon što je dao osuditi i pogubiti kralja nije, naravno, trebao ni kraljevsku pjevačku kapelu. Ali tih nekoliko godina sredinom 17. stoljeća nisu ostavile ozbiljniji traga u velikoj tradiciji engleske vokalne glazbe koju je na briljantan način na svom prvom gostovanju u Dubrovniku predstavio jedan od najpoznatijih zborova svijeta. Dječaci u dobi od

Način na koji vladaju i najtežim dionicama navodi na pomisao da svi imaju apsolutni sluh

10 do 13 godina kao soprani i njihovi stariji kolege koji su već studenti različitih usmjerenja u Cambridgeu, u svojim svečanim đačkim plaštevima izgledaju kao da su došli ravno iz Hogwarta. A na Potterovu školu čarobnjaštva podsjećaju i čarolije

kojima vladaju i koje savršeno demonstriraju. Jedna od njih svakako je savršena intonacija. Način na koji su na bis zapjevali motet "Beati quorum via" Charlesa Villiersa Stanforda, a da im sjajni orguljaši uopće nisu dali intonaciju, ili kako su

vladali vrlo kompliciranom kromatikom Purcellovih harmonija, naveo me na sumnju da svi, ili većina malih pjevača, jednostavno moraju imati apsolutni sluh.

Svakodnevna briga

Slušali smo i renesansne vokalne vrhunce u skladbama Williama Byrda i Thomasa Tallisa, a na kraju i po jednu skladbu Waltona, Howellsa i Elgara. Pjevanje zbora iz Cambridgea savršeno je kao i tamošnji travnjaci. Zašto? Prije svega zato što i jedni i drugi tamo ima svakodnevnu brigu i njegu. I tako već pet stoljeća.